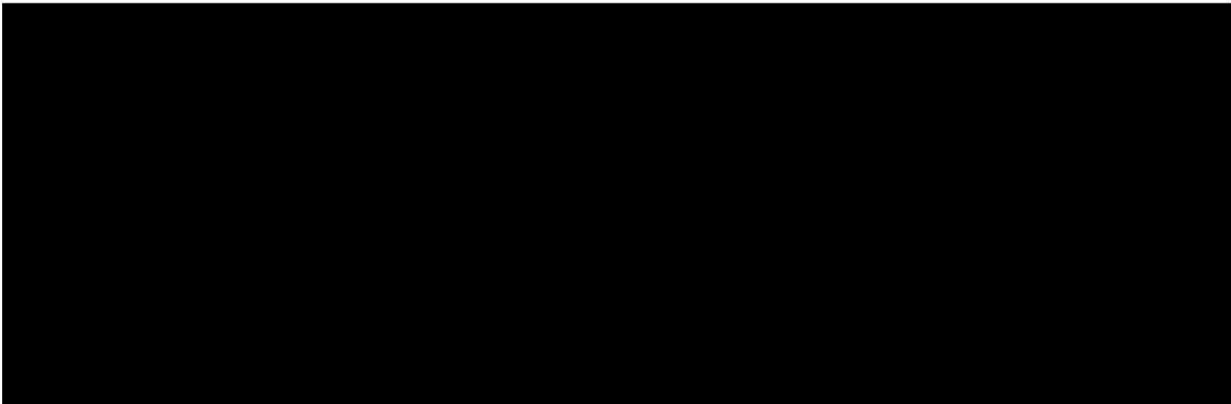

3

Alkotmánybíróságnak

Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 9 db	

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 10.	
FOLYAMATOSZÁM	
2018-06-07	
1. kör	
2. kör	
3. kör	
4. kör	
5. kör	
6. kör	
7. kör	
8. kör	
9. kör	
10. kör	
11. kör	
12. kör	
13. kör	
14. kör	
15. kör	
16. kör	
17. kör	
18. kör	
19. kör	
20. kör	

Fővárosi Törvényszék útján)

1055 Budapest V.

Markó u. 27.

Levélcím: 1363 Budapest, Pf: 16.

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság!

1) A mellékelten - I/1. alatt - csatolt ügyvédi meghatalmazás alapján - dr. [redacted] peres indítványozó képviselőjében eljárva

a [redacted] törvényes határidőben - az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27.§ alapján

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztenek elő a [redacted] felperesnek – a [redacted] alperes ellen személyiségi jogsértés megállapítása és és jogkövetkezmények alkalmazása iránti perében a Fővárosi Törvényszék 19. P. 25.285/2016/20. sorszámú ítélete (I/2. alatt csatolva) ellen a felperes által előterjesztett fellebbezés alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla 2. Pf. 21423/2017/5-II. sorszámú jogerős részítélet ellen.

Az eljáró bíróságoknak az ügy érdemében hozott jogerős ítélete megsértette az indítványozó

- emberi méltósághoz való jogát,
- magánélethez való jogát
- a tulajdonhoz való jogát;
- a tisztességes és időszerű tárgyaláshoz való jogát.

Indítványozó a kérelmét az Abtv. 27.§-a alapján terjeszti elő.

19. P.
2018.06.20.

Indítványozó kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pontja alapján a Fővárosi Törvényszék 19. P. 25.285/2016/20. sorszámú ítéletének a keresetet részben elutasító rendelkezését helybenhagyó, a Fővárosi Ítéltábla 2. Pf. 21423/2017/5-II. sorszámú jogerős részítéleti rendelkezését semmisítse meg.

Indítványozó az alkotmányjogi panaszt az alábbiakkal indokolja:

I. Felperes keresetlevele és az első fokú ítélet

2) Alperes jegyzője a 2016. szeptember 15-én kelt 14911/2016. számú levelében – amelyet [REDACTED]

Címzettek részére közérdekű adatigénylést terjesztett elő.

Az alperes az adaigénylést kérő levelében az információs önrendelkezési jogról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 28.§ (1) bekezdése alapján a [REDACTED] közérdekű adatigénylés keretében a következő közérdekű adatokat kérte rendelkezésére bocsátani:

2012.; 2013.;2014.; 2015.; 2016. évekre vonatkozóan bármely állami- vagy önkormányzati szervtől az Önök részére (akár, mint magánszemélyek, akár, mint a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]) kifizetett közpénzek (perköltség, sérelemdíj, megbízási díj vagy egyéb jogcímen...)listáját a következő adattartalommal:

- Mely szerv fizette ki a közpént,
- Mekkora összegű közpénzt fizetett ki az adott szerv,
- Milyen jogcímen fizette ki a közpénz az adott szerv,
- A kifizetés időpontja.

(Keresetlevél F/1 irat)

A levelet alperes megküldte a felperes címére is, azonban azt felperes nem tudta átvenni, így az „nem kereste” jelzéssel visszaérkezett alpereshez.

Felperes az alperes adatkiadási igényére a 2016. október 6-án kelt és aznap postára adott levelében válaszolt, amelyben az alperes közérdekű adat kiadása iránti igényét alaptalannak tartotta utalva arra, hogy nem kezel az Infotv. 3.§ 5. pontjában foglalt közérdekű adatot és nem tartozik az Infotv. 26. § (1) bekezdésének hatálya alá, továbbá üzleti és adótitokra hivatkozással sem lenne köteles a kért adatokat kiadni. Közölte, hogy a kért adatokra nézve nyilvántartást nem vezet, nyilvántartással nem rendelkezik.

Kérte a jegyző tájékoztatását arról, hogy az alperes a jegyzői feladatkörében eljárva milyen jogszabályi hatásköre alapján igényli [REDACTED] az Infotv. 28. §-a alapján. Kérte továbbá a válasszal kapcsolatban felmerült 500,- Ft költsége megtérítését. [Felperes 2017. július 28-án kelt 4. sz. válaszirata F/1 irata].

3) Alperes jegyzője a felperes 2016. október 6-án kelt levelére a 2016. október 12-én kelt 14911/4/2016. sz. levelében válaszolt – amelyet már csak felperes részére címzett és küldött meg. A felperes a levelet 2017. október 21-én vette át. A 3026/2015. (II.9.)AB határozatra és a NAIH/2016/4408/3/V. levélre utalással hivatkozott arra, hogy a természetes

személynek is ki kell adnia a közérdekű adatot, amennyiben ilyen igény érkezik hozzá. Az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésére hivatkozással kifejtette, hogy mindenkinek joga van a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez. Nem jogszabályi hatáskör alapján kérte a közérdekű adatokat, hanem a [REDACTED] jegyzőjeként a kért adatokat meg kívánja ismerni, mivel az alaptörvény alapján a közérdekű adatokat bárki megismerheti. Az alperes jegyzője hivatkozott az Infotv. 27. § (3a) bekezdésére. A felperes 500,- Ft ügyviteli és postaköltség iránti igényét elutasította, hivatkozva arra, hogy a válasz küldését elektronikus úton kérte, amely nem okozott volna pluszköltséget. Kérte ismételt a közérdekű adatok megküldését.

7) Felperes 2016. október 11-én kelt beadványában (amelyet október 13-án adott postára) tiltakozás jelentett be a személyes adatai jogellenes kezelése miatt alpereshez. [Keresetlevél F/2 irata].

Ebben kifogásolta, hogy az alperes a 2016. szeptember 15-én kelt [REDACTED] címzett részére is megküldte, amelyben az alperes a felperestől és [REDACTED] közérdekű adatok kiadását kérte a 2012, 2013, 2014, 2015. és 2016. évekre vonatkozóan.

8) A tiltakozást az alperes 2016. október 17-én vette át, és a tiltakozásra az 14911-8/2016. sz. 2016. október 27. napján kelt levelében reagált, amelyben a tiltakozást figyelmen kívül hagyta.

Alperes jegyzőjének válaszleve tartalmazza, miszerint „korábbi közérdekű bejelentéseikben, valamint közérdekű adatigényléseikben rendszeresen kettejük címe és neve, továbbá aláírása szerepel egyazon dokumentumon. Az Önöknek írt válaszlevelekben szintén mindenesetben mindkettejük neve és címe megtalálható. Egymás nevét és címét ismerik, így a személyes adatainak közlése ellen tett tiltakozása nem helytálló, mivel korábban is ismert volt a másik fél részére az említett két személyes adata, a neve és címe. Tájékoztatom továbbá, hogy jelenleg nem jogerős törvényszéki ítélet van [6. P. 21.592/2015/34.] amellyel Ön, illetve a másik fél is rendelkezik, így ott is ismert egymás előtt a név és cím személyes adatuk, főleg, hogy mindkettejük felperes az ügyben. Azzal hogy megismerte a másik fél részére szánt levél tartalmát, szintén nem követett el jogsértést ... a Hivatal jegyzője, ugyanis a közérdekű adatigénylést mindkettejük részére megküldte, annak tartalma, a közérdekű adatigénylés mindkettejük felé irányult, így egyértelmű, hogy a levél tartalma mindkettejüknek szól.” [Keresetlevél F/3 irata].

4) Felperes a 2016. november 16. napján kelt keresetlevélben keresetet terjesztett elő, amelyben kérte a bíróságtól, hogy az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.)

- 21. § (1) bekezdés c) pontja, 22. § (5) bekezdése alapján kötelezze alperest a tiltakozási jogának figyelembe vételére;

- az Infotv. 14. § c) pontja, 17. § (2) bekezdés a) pontja és 22. § (5) bekezdése alapján rendelje el [REDACTED]

[REDACTED] részére megküldött levélből;

- kötelezze az alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján perköltség megfizetésére.

5) Felperes a 2017. január 18. napján kelt beadványában eljárás szabálytalansága miatti kifogást terjesztett elő, amelyben a 4. sorszámú végzésben foglaltakkal összefüggésben kifogásolta, hogy a bíróság a 2016. november 29-én kelt végzésével „személyiségi jog megsértése” miatti pert 2017. március 21-re tűzte ki.

- Kifogásában utalt arra, hogy a per nem „személyiségi jog megsértése” miatti per, mivel ilyen pert a felperes nem terjesztett elő.
 - Sérelmezte, hogy a bíróság a keresetlevelet a felperesnek a Pp. 125. § (1) bekezdése és 126. § (2) bekezdése alapján az első tárgyalásra szóló idézéssel nem kézbesítette vissza.
 - Szóvá tette, hogy a végzés kifejezetten csak a felperest hívta fel adatainak igazolására, illetve azoknak a tárgyaláson történő felmutatására, míg az alperes jogi személyt a Pp. 141. § (1) bekezdése alapján nem.
 - Kifogásolta, hogy a bíróság a 3. sz. végzésben
 - egyrészt: hiányosan hívta fel az alperest bizonyítási kötelezettsége teljesítésére, mivel az Infotv. 22. § (2) bekezdésében foglaltakat [Miszerint: azt, hogy az adatkezelés a jogszabályban foglaltaknak megfelel, az adatkezelő köteles bizonyítani.] a végzés nem tartalmazza. Erre az alperes figyelmét fel kellett volna a bíróságnak hívnia.
 - másrészt a felperesnek azon felhívása, hogy a „végzés kézhezvételét követően haladéktalanul, de legkésőbb 15 napon belül terjessze a bíróság elé mellőzés terhével a jogvita elbírálásához szükséges tényállításaikat és az erre vonatkozó bizonyítási indítványát;” jogszabálysértő a Pp. 139. §, 141. § (1)-(2) bekezdésére tekintettel, mivel az alperes ellenkérelmét még nem terjesztett elő.
- Felperes egyben a beadványában kérte a 2017. március 21-ei tárgyalás elhalasztását, a Dunakeszi Járásbíróság 1. P.20.298/2012. számú perében ugyanezen időpontra kitűzött tárgyalásra tekintettel.
- A beadványát felperes megküldte az alperes jogi képviselőjének is.

6) Alperes a 2017. február 16-án kelt írásbeli ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Alperes a tényállás határidőinek pontosítása mellett hivatkozott az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésére és az Infotv. 28. § (1) bekezdésére, és 4. § (1) bekezdésére.

Kifejtette, hogy a felperes és [REDACTED] az Infotv. 28. § (1) bekezdése alapján számtalanszor terjesztett elő közérdekű adatigénylés iránti közös kérelmet alperes felé, amelyben az Infotv. 29. § (1b) alapján megadták nevüket és címüket, mind azt az elérhetőséget, amelyen számukra az adatigényléssel kapcsolatban bármely tájékoztatás megadható. A felperesnek és [REDACTED] lehetőségük lett volna elérhetőségként az e-mail címüket is megadni, de ezt egyetlen alkalommal sem tették, mindig lakcímüket tüntették fel közös kérelmükben.

Az Infotv. 28. § (2) bekezdése és 29. § (1a) bekezdés felhívásával kifejtette, hogy 1 évig kezelhetők a közérdekű adatigénylést előterjesztő személyek személyes adatai, s mivel felperes 2016. évben többször kérte közérdekű adatok kiadását, így az alperes az Infotv. idézett rendelkezései alapján jogosult a felperes személyes adatainak kezelésére és ezen adatokat a jogszabály által előírt határidőig nem törölheti.

Az alperes a közérdekű adatok megismeréséhez való jogának gyakorolása érdekében jogszerűen kezelte felperes adatait.

Az alperes adatkezelése nem volt jogellenes, az alperes a közérdekű adatigénylés és a személyes adatok kezelése során a jogszabályi előírásoknak megfelelően járt el, erre tekintettel az alperes kérte a kereset elutasítását és felperes perköltségben marasztalását.

Alperes utalt arra, hogy a Kaposvári Törvényszék előtt 6. P.21.592/2015. számon a felperes és [REDACTED] felperesek által a [REDACTED] alperes között folyamatban levő perben ezen eljárás során is tudomással bírtak egymás nevéről, címéről, ezen adatokat nem az alperes által írt 14911/2016. sz. levélből ismerték meg.

Hivatkozott arra, hogy jelen peres eljárásban a Törvényszéknek benyújtott keresetlevél alján az egyik tanú [REDACTED] így szintén tudomást szerzett a felperes lakcíméről, sőt nemcsak arról, hanem a keresetlevél tartalmáról is.

Felperes és [REDACTED] egymást és egymás személyes adatait (név, lakcím) ismerik, azáltal, hogy a közérdekű adatigénylés iránti kérelmen mindkét személy neve és lakcíme szerepelt semmilyen hátrány, kár nem érte sem a felperest, sem [REDACTED]

7) Az alperes mivel a 2017. február 16-án kelt nyilatkozatában a tárgyalás elhalasztásához hozzájárult, a Fővárosi Törvényszék a 2017. február 27. napján kelt 11. sorszámú végzésével a tárgyalást – a felek kérelmére – 2017. május 23-án 10.30. órára halasztotta el. A bíróság ehhez a végzéshez csatolta az alperes elektronikus úton érkezett ellenkérelmének papíros alapú másolatát, azonban a bíróság az ellenkérelem mellékleteket (1-7. sorszám) felperesnek nem kézbesítette.

A Fővárosi Törvényszék a 2017. március 31. napján kelt 12. sz. végzésével hivatalból 2017. június 29-én 13.00 órára halasztotta el.

13) A bíróság a 7. sorszámú, 2017. január 30-án kelt végzésével a per tárgyát a 4. sorszámú idéző végzés, a 3. sorszámú tájékoztató végzés, és a 2. sorszámú alperes részére megküldött elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó tájékoztató végzésben „személyes adatok kezelésének megsértése” szövegrészre javította ki. A bíróság egyebekben hivatkozott arra, miszerint a „3. sorszámú végzés a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) szabályainak megfelelő standard, vagyis egy általános jellegű tájékoztató végzés, amelyet a bíróság az idéző végzés mellett minden esetben megküld a peres feleknek.”

8) Felperes a 2017. május 5-én kelt válasziratában reagált az alperes ellenkérelmére.

a) Kiemelte, hogy az alperesnek, mint közfeladatot ellátó szervnek az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése alapján biztosítania kell a felperes VI. cikk (2) bekezdésében foglalt személyes adatok védelméhez való jogát, amely kötelezettségének alperes nem tett eleget.

Vitatta felperes az alperes azon állítását, hogy felperes feljogosította volna az alperest, hogy a személyes adatait [REDACTED] közölje, mint adatigénylő. Alaptalannak tartotta alperes azon állítását, hogy harmadik személy tekintetében is „a személyes adatokat megosztották egymással”. Erre vonatkozóan kérte tanúként meghallgatni [REDACTED].

Alaptalannak tartotta az alperes azon állítását, hogy nem érte hátrány. Utalt arra, hogy törvény nem jogosítja fel az alperest arra, hogy a felperesnek írt levelet az alperes [REDACTED] k is megküldje és a személyes adatokat [REDACTED] megismerje. Az Infotv. 28.§ (2) bekezdése sem jogosítja fel alperest ilyen adatkezelésre.

Kifogásolta, hogy az alperes nem jelölte meg, hogy a felperesnek milyen adatigénylési tényei alapján állt fenn a hivatkozott személyes adatok kezeléséhez való joga, továbbá az 1 éves adatkezelési jog is csak a 29. § (1a) bekezdésében foglalt, a felperesnek azonos adatkörre irányuló adatigénylési jogára vonatkozik, ha az igényelt adatokban változás nem állt be.

Utalt arra, hogy az alperesnek nincsenek személy adatai, az alperes neve, címe pedig közérdekű adat, amelyet az alperes nyilvánosságra is köteles hozni. Az alperes hivatkozása a 29.§ (1a) bekezdésére szintén nem fogadható el, mert az alperes jogsértése abban áll, hogy a felperes személyes adatát (név, lakcím, az a tény, hogy alperes milyen adatokat igényel felperestől, mint magánszemélytől) jogszabályi felhatalmazás nélkül harmadik személynek – [REDACTED] [REDACTED] – átadta. Kifejtette, miszerint az Infotv.28.§ (1a)-(1b) bekezdésében foglalt adatkezelés arra az esetre vonatkozik, amikor a természetes személy „közérdekű adat megismerése iránti igényt terjeszt elő”. Az adatkezelés tehát az adatigénylő személyes adatainak kezelésére vonatkozik, amennyiben az az igény teljesítéséhez, illetve az igénynek az Infotv. 29.§ (1a) bekezdésében meghatározott szempont alapján való vizsgálatához, illetve a

költségtérítés megfizetéséhez szükséges. Az így kezelt adatok azonban az adatkezelés céljától eltérően nem kezelhetők, tehát nem használhatók fel arra a célra, hogy az alperes mint közfeladatot ellátó szerv, közérdekű adatok közlését igényelhesse a természetes személytől [Infotv. 28. § (2) bekezdése, 29. § (1a)-(1b) bekezdése, 4. § (1)-(3) bekezdése].

b) Felperes szerint mivel az alperes jogellenesen kezelte a [REDACTED] való közérdekű adatigénylése során a felperes személyes adatait és jogellenesen adta át azokat [REDACTED] mivel erre nem volt meg felperestől a hozzájárulása, illetve a felperes személyes adatátadását (továbbítását) törvény nem tette lehetővé, megállapítható, hogy az alperes a felperesnek a 2016. szeptember 15-én kelt 14911/2016. sz. levélnek d [REDACTED] részére történő megküldésével hátrányt és jogsérelmet okozott. Alperes a levelet illetéktelenül küldte meg [REDACTED]

A felperes erre tekintettel a keresetét feltételesen felemelte és második kereseti kérelemként kiterjesztette arra az esetre, ha a bíróság a felperesnek a keresetlevél III/4. pontjában foglalt kereseti kérelmét helyt adással bírálja el.

Felperes kérte, hogy a bíróság a Ptk. alapján

- **állapítsa meg, hogy a magántitokhoz és személyes adatok védelméhez való jog jogsértése megtörténtének tényét [Ptk. 2:51. § a) pontja];**

- **az alperest, mint jogsértőt tiltsa el a további jogsértéstől [2:51. § b) pontja];**

- **a jogsértő mivoltától a 14911/2016. sz. 2016. szeptember 15-én kelt levelet fossza meg, és [REDACTED] t és címének törlését rendelje el;**

- **kötelezze az alperest az Infotv. 23. § (2) bekezdése és a Ptk. 252. § (1)-(3) bekezdése alapján 100.000,- Ft sérelemdíj és annak 2016. október 3-tól – a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal az adott naptári félév teljes idejére számított, a kifizetés napjáig járó – a Ptk. 6: 48. § (1) és (3) bekezdése szerinti késedelmi kamata megfizetésére.**

9) Alperes a 2017. június 23-án kelt előkészítő iratában a feltételes kereset elutasítását kérte.

A sérelemdíj összegét – a jogsértés megállapítása esetén – eltúlzottnak tekintette a Ptk. 2: 52. § (3) bekezdésére tekintettel. Hivatkozott arra, hogy az alperes által esetlegesen elkövetett jogsértés nem minősül súlyosnak, hiszen alperes (helyen: felperes) neve, lakcímen nem különleges, szenzitív adat, valamint a közérdekű adatigénylést tartalmazó levél tartalma sem különleges adatokra irányul. Ilyen levél elküldésére egy alkalommal került sor, tehát ismétlődésről sem lehet beszélni. Kiemelte, hogy azzal, hogy a levél tartalmáról, felperes nevééről és lakcíméről [REDACTED] rtesült, a felperest semmilyen hátrány nem érte. Az esetleges jogsértésnek semmiféle környezeti hatása nincs, a levélről kizárólag a felperes és [REDACTED] zerzett tudomást. Utalt a BDT 2017.3657 sz. eseti döntésre, amely szerint a sérelemdíj iránti igény jelentéktelen (bagatell) nem vagyoni hátrány esetén akkor is alaptalan, ha a személyiségi jogsértés objektív ténye egyébként megállapítható. Jelen esetben amennyiben történt valóban jogsértés, ez rendkívül csekély mértékű, a felperest nem érte immateriális hátrány, így a sérelemdíj iránti igény megalapozatlan.

10) Felperes a 2017. július 28. napján kelt 4. sz. előkészítő iratában az alperes 2017. június 23-án kelt előkészítő iratával kapcsolatban az alábbiakat terjesztette elő. Kihangsúlyozta az alábbiakat:

- alperes nem jelölte meg azt a törvényi rendelkezést, amely alapján [REDACTED]

- a felperes személyes adatainak [REDACTED] való szándékos közlése szükségtelen, indokolatlan és jogellenes volt;
 - a személyes adatsértést az alperes, mint professzionális apparátussal rendelkező közfeladatot ellát szerv valósította meg, aki az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése alapján elsődlegesen az alapjogok védelmére köteles;
 - a felperes személyes adatainak megsértésére ismétlődő jelleggel került sor, figyelemmel a Kaposvári Törvényszék 6. P. 21.592/2015/34. sorszámu és a Pécsi Ítéltábla Pf. VI. 20.122/2016/6. sorszámu ítéletében foglaltakra;
 - a sérelemdíj összegszerűsége tekintetében annak nincs különösebb jelentősége, hogy [REDACTED] nevét és címét, hanem inkább annak, hogy az alperes részéről szándékosan, jogszabálysértő cselekményt megvalósítva került sor a személyes adatsértésre: a felperes és [REDACTED] nem kezel közösen semmilyen olyan közérdekű adatot, amelyet az alperes tőlük, mint „közös adatkezelőktől” kérhetett volna.
 - nem lehet összekeverni a kétféle pozíciót, amely az alperes, mint közfeladatot ellátó szervtől a közérdekű adatoknak felperes és [REDACTED] által történő közös igénylése körében a felperes és [REDACTED] volt, attól, amikor az alperes, mint a közérdekű adatigénylő a természetes személy felperestől és [REDACTED] nyelt, azaz 2 személytől más-más „közérdekű adatot”. Ez utóbbi adatigénylésénél az alperes nem hivatkozhat arra, hogy korábban felperes és [REDACTED] öle közös beadványban igényelték mindketten ugyanazt az a közérdekű adatot.
- Visszafelé mindez nem működik, mivel a felperes és [REDACTED] me és a levél tartalma személyes adat, a személyes adatok kezelésével kapcsolatos szabályokat pedig törvény állapítja meg.

11) A Fővárosi Törvényszék a 2017. szeptember 7-én kihirdetett 19. P. 25.285/2016/20. sorszámu ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte felperest 30.000,- Ft perköltségnek alperes részére, míg 36.000,- Ft le nem rótt illetéknek a NAV felhívására történő megfizetésére.

Az első fokú bíróság a keresetet nem találta alaposnak.

A Fővárosi Törvényszék az ítéletében az alábbi jogszabályi rendelkezéseket hívta fel a döntése indokolásául:

az Infotv.: 3.§ 1.2. pontja, 5. § (1) bekezdés a)-b) pontja, 6. § (1)-(8) bekezdése, 14. § a)-c) pontja, 21.§ (1)-(7) bekezdése, 22. § (1)-(7) bekezdése, 23. § (1)-(4) bekezdése, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.): 2:42.§ (1)-(3) bekezdése, 2:43. § a)-g) pontja, 2:46. § (1)-(2) bekezdése, 2:51. § (1) a)-e) pontja, 2:542. § (1)-(3) bekezdése.

12) A bíróság tényként állapította meg - felperes által sem vitatottan -, hogy felperes és [REDACTED] számtalan alkalommal 2016. évben is több ízben közös közérdekű adatigénylés és közérdekű bejelentés iránti írásbeli kérelemmel fordultak az alperes felé. Ezen közös kérelmeikben mindkettejük neve és lakcíme szerepelt. Az is tényként volt megállapítható, hogy a felek között peres eljárás is folyamatban volt, amelyben szintén közös személyes adat kezelésre került sor.

Tényként volt megállapítható az is, hogy az alperes a felperes és [REDACTED] é közérdekű adatigényléssel kapcsolatos kérelmet terjesztett elő és az alperes által sem vitatottan a megküldött levél mindkét érintettnek a nevét és elérhetőségét tartalmazta.

A bíróságnak a perbeli jogvitában abban kellett állást foglalnia, hogy az alperes megsértette-e az Infotv. személyes adatok kezelésére vonatkozó rendelkezéseit akkor, amikor a felperes adatait kezelte, illetőleg amikor a fenti módon a közérdekű adatigénylés iránti kérelmet az

érintettek részére megküldte, továbbá a jogszerűtlen adatkezelés esetén sértette-e a felperesnek a magántitokhoz fűződő személyiségi jogait.

13) A Fővárosi Törvényszék szerint az alperes az Infotv. 28.§ (2) bekezdése alapján jogszerűen kezelte a felperes és [REDACTED] személyes adatait, hiszen a felperes és [REDACTED] közérdekű adatigénylési kérelmeik során kvázi az alperesi adatkezeléshez hozzájárultak. Az is tényként volt megállapítható a perben, hogy a 29. § (1a) bekezdés alapján az alperes nem sértette az Infotv. rendelkezéseit, amikor a felperes és [REDACTED] személyes adatait az adatigénylésre előírt határidőben - azaz egy évben - kezelte.

Tekintettel arra, hogy a felperes által sem vitatottan a közérdekű adatigényléssel kapcsolatos kérelmeket a felperes és [REDACTED] közös kérelemként ugyanazon iratban terjesztették az alperes elé, így a közös adatkezelés az alperes részéről a jogszabályban előírtaknak megfelelő volt, hiszen maguk a felek is közös beadványaikban terjesztették elő az igényeiket az alperes felé. Ebből a bíróság álláspontja szerint az következik, hogy a közös adataik kezelésével és az ezen adatkezelés kapcsán az alperes részéről megfogalmazott igényérvényesítésével, illetőleg az igény érvényesítésére vonatkozó levélben a felperes és [REDACTED] személyes adatainak közös közlésével az alperes nem sértette meg a személyes adatok kezelésére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket, hiszen a felek, tehát a felperes és [REDACTED] s ilyen formában terjesztették a kérelmeiket alperes felé.

Mindezek alapján a bíróság álláspontja az, hogy [REDACTED] észére megküldött levél, nem valósított meg az alperes jogellenes magatartást, adatkezelése nem ütközött az Infotv. személyes adatok kezelésére vonatkozó jogszabályi rendelkezésekbe.

Utalt még a bíróság arra, hogy ebből eredően jogellenes állapot hiányában nem sérült a felperes magántitok és emberi méltósághoz fűződő személyiségi jog sem. Kiemeli azt is e körben a bíróság, hogy a keresetlevelet tanúként [REDACTED]

[REDACTED] egymás személyes adatait ismerik, közös igényérvényesítésekkel élnek többek között az alperes felé, így az alperes által írt levél személyes adatokra vonatkozó tartalma nem képezheti a felperes magántitkát [REDACTED] megküldött levél nem sérti a felperes személyes adatait, sem a személyes jogait.

Mindezek alapján a bíróság úgy ítélte meg, hogy a felperes keresete a személyes adatok kezelésével kapcsolatosan is, és a személyiségi jogsértéssel kapcsolatos is alaptalan. Jogsérelem hiányában a jogkövetkezmények alkalmazására nincsen lehetőség. A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján úgy ítélte meg, hogy további bizonyításra nincs szükség, így szükségtelennek tartotta a felperes bizonyítási indítványát [REDACTED] tanúkénti meghallgatására vonatkozóan, így azt mellőzte.

A perköltség és illetékviselés tekintetében a bíróság a Pp. 78.§ (1) bekezdését és a 32/2003.(VIII.22.) IM rendeletet hívta fel, de az ítélet ezzel kapcsolatban részletes indokolást - az összszegszerűség tekintetében - nem tartalmaz.

II. Felperes fellebbezése és a Fővárosi Ítélet tábla 2. Pf. 21.423/2017/5-II. sorszámu részítése

14) Felperes a 2017. november 20-án kelt beadványában a Fővárosi Törvényszék 19. P. 25.285/2016/20. sorszámu ítélete ellen fellebbezést terjesztett elő.

Felperes elsődlegesen kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 19. P.25.285/2016/20. sorszámú ítéletét helyezze hatályon kívül és utasítsa az első fokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára. Állapítsa meg a felperes perköltségét.

Felperes másodlagosan - amennyiben az elsődleges fellebbezési kérelem nem vezet eredményre - kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 19. P. 25.285/2016/20. sorszámú ítéletét – azt részítéletnek tekintve - teljes egészében változtassa meg, és a felperes elsődleges keresetének [Keresetlevél III/4 a)-b)-c) pontja] adjon helyt, mellőzze a felperes 30.000,- Ft perköltségben való marasztalását és 36.000,- Ft le nem rótt kereseti illeték megfizetésére kötelezését, kötelezze az alperest az első és másodfokú perköltség megfizetésére, hívja fel az első fokú bíróságot a 2017. május 5-én kelt 3. sz. válasziratban foglalt keresetváltoztatás (második kereset) elbírálására és a tárgyalás folytatására.

Felperes kérte az ítélet indokolásból 2 oldal (1)-(2) bekezdésében foglalt alábbi szövegrész mellőzését:

„A felperes és [REDACTED] az Infotv. alapján számtalan alkalommal terjesztett elő közérdekű adatigénylés iránti közös kérelmet az alperes felé, amely kérelemben megadták nevüket, címüket, elérhetőségüket, amelyen számukra az adatigényléssel kapcsolatos bármilyen tájékoztatás megadható.

A felperes és [REDACTED] évben is több alkalommal éltek közérdekű adatigényléssel, illetve közérdekű bejelentéssel és javaslattal az alperes irányába és minden esetben e kérelmeiket közösen terjesztették elő, azt mindketten aláírták, valamint kérelmeikben mindig megjelölték lakcímük feltüntetésével, hogy melyikük címére küldje meg az alperes a választ. Az alperes a választ minden esetben a kért címre küldte meg. A válaszleveleiben címzettként azonban mind két személy szerepelt.”

Felperes kéri az ítélet indokolásból 3 oldal (1) bekezdés utolsó mondatában rögzített alábbi szövegrész mellőzését:

„A felperes által megküldött, a fentiekben felsorolt levelekkel egyidejűleg formailag és tartalmilag hasonló levelek érkeztek [REDACTED] s alpereshez, amely alapján megállapítható, hogy a felperes és [REDACTED] mással kapcsolatban álltak, egymás adatait ismerik.”

15) Felperes hivatkozott arra, hogy az első fokú ítélet megalapozatlan és jogszabálysértő volt az alábbiakra tekintettel:

a) Felperes a megalapozatlanság körében hivatkozott a perben fennálló iratellenességre, a tényállás feltáratlanságára, a bíróság által nyilvánvaló és köztudomású ténynek minősített körülménynek (Lásd ítélet indokolása 9. oldal első bekezdés) a perben a felekkel való közlésének elmulasztására, mint eljárási szabálysértésre; továbbá a felperes által előterjesztett bizonyítási indítvány [REDACTED] anú) indokolatlan mellőzésére.

aa) Az iratellenesség körében a felperes hivatkozott arra, miszerint a 19. P. 25.285/2016/15. jegyzőkönyv 3. oldal (1)-(4) bekezdésében rögzített nyilatkozatokból nem lehetett volna megállapítani az ítélet indokolása 2. oldal (1)-(2) bekezdésében foglalt tényállást, és indokolásként megfogalmazni a 8. oldal (2)-(3) bekezdésben foglalt következtetés levonását. A jegyzőkönyvben (nem tudni milyen bírói kérdésre, mert a jegyzőkönyv azt nem tartalmazza) az alábbiak kerültek rögzítésre:

„Alperesi képviselő: Nem vitatom a felperesi előadást [REDACTED] irral kapcsolatban.

Felperes: Én pedig nem vitatom azt, hogy volt olyan beadvány, amit az alperesnél közösen terjesztettünk elő

[redacted] így tudok, ami folyamatban volt az önkormányzati hivattal szemben, amit a felperes és [redacted] közös beadványban indítottak, közösen kérték a közérdekű adatok kiadását.

Felperes ez így nem fedi a valóságot. Azután a két per után is volt közérdekű adat kiadása iránti kérelmünk az alperes felé, csak azok jogerősen nem fejeződtek be egészen addig, amíg ezt az F/1 alatti levelet az alperes nem küldte ki”

Tehát az alperes nyilatkozata szerint is legfeljebb két beadvánnyal kapcsolatban lehetett volna megállapítani, hogy a felperes és [redacted] alpereshez fordult.

A bíróság - a bizonyító fél - alperes kérelmére beszerezte a Kaposvári Járásbíróságtól a 7. P. 20.231/2014/20. és a Kaposvári Törvényszéktől a 6. P.21.592/2015/34. sz. ítélet kiadmányait [Lásd a 15. jkv. 3. oldal utolsó bekezdését], annak ellenére, hogy a Pp. 190.§ (1) bekezdése alapján ez jogszabályba ütközött, mivel adott esetben az esetleges alperest érintő perek ítéletének kiadmányai az alperes birtokában voltak. Az iratok csatolására az alperest kellett volna kötelezni.

A beszerzett iratokból azonban a bíróság – ha ez a felperes keresete mikénti elbírálása tekintetében jelentőséggel bírt volna (felperes szerint egyáltalán nem bírt jelentőséggel!) - nem állapított meg valóságos tényállást [azaz, hogy mikor kelt adatigénylési, és mely közérdekű bejelentés kapcsán, milyen módon kezelte - az ítéletben az alperestől a bíróság által átvett - „közös adatkezelésnek” nevezett módon az alperes, a felperes és [redacted] személyes adatait] hanem a konkrét tények, bizonyítékok mellőzésével nem helytállóan állapította meg, hogy nevezett személyek „számtalan alkalommal terjesztettek elő közérdekű adatigénylés iránti közös kérelmet az alperes felé”... ” amelyen számukra az adatigényléssel kapcsolatos bármilyen tájékoztatás megadható.” Továbbá „2016 évben is több alkalommal éltek közérdekű adatigényléssel, illetve közérdekű bejelentéssel és javaslattal alperes irányába és minden esetben e kérelmeiket közösen terjesztették elő, azt mindketten aláírták, valamint kérelmeikben mindig megjelölték a lakcímük feltüntetésével, hogy alperes melyikük címére küldje meg az alperes a választ. Az alperes a választ minden esetben a kért címre küldte meg.”

Az alperes semmilyen tényelődást nem tett arra vonatkozóan, hogy ezek az ügyek 2016-ban (vagy korábban) mely ügyek voltak, hogy azok a felperes számára is beazonosíthatóak legyenek. A bíróság alperest nem hívta fel ezzel kapcsolatos bizonyítási kötelezettségére.

A nem létező bizonyítékból így a bíróság tévesen és okszerűtlenül vont le következtetéseket, az ítéletben megállapított tényállásra, amellyel megsértette a Pp. 206.§ (1) bekezdését és a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségét.

Felperes megjegyezte, hogy annak, hogy korábban a felperes és [redacted] s beadványban mikor fordultak alpereshez közérdekű adat kiadása vagy közérdekű bejelentéssel a per mikénti elbírálása tekintetében semmilyen jelentősége nincs, hiszen az alperesnek a felperes személyes adatainak kezelésével kapcsolatos eljárás 1 év után befejeződik. Ebből a szempontból is szükséges lett volna – ha ezeknek az adatigénylésnek az alperes jogsértése tekintetében jelentősége lenne – annak tisztázása, hogy ezek az adatkezelések alperes részéről mely ügyben, mikor kezdődtek.

Felperes e vonatkozásban fellebbezésében hivatkozik még arra, hogy az alperesnek a közérdekű adatigénylés esetén az adatkezelése kizárólag arra vonatkozhat, hogy az Infotv. 28.§ (1a)-(1b)-(2) bekezdés és 29. § (1a) bekezdése alapján 1 éven belül vizsgálhassa, hogy ugyanaz az

adatigénylő által benyújtott adatigénylés azonos adatkörre irányuló adatigényléssel megegyezik-e; valamint az adatigénylés teljesítéséhez meg kell adnia az adatigénylőnek a nevét, valamint az elérhetőségét, amelyen számára az adatigényléssel kapcsolatos bármely tájékoztatás és értesítés megadható.

Mindezekre tekintettel felperes szerint az alperest a felperes és [REDACTED] önzérdekű adatigénylésével kapcsolatos jogszabályban biztosított korlátozott körű személyes adatkezelése nem jogosította fel alperest arra, hogy az adatkezelés célját túllépve, jogellenesen a felperes nevét és címét [REDACTED] z alperes közölje, továbbá a felperesnek írt levél tartalmát is [REDACTED] megismertesse.

ab) Az iratellenesség és a bizonyítás szabályainak megsértése tekintetében felperes hivatkozott a bíróság által elkövetett azon jogellenességre, hogy a bíróság bizonyítás elrendelése nélkül, hivatalból vizsgálta a felperes által beadott keresetlevélen levő aláírásokat. [Ítélet indokolása 9. oldal (1) bekezdés].

Ezzel a bíróság a hatáskörét durván túllépte amiatt, hogy a keresetlevélen levő aláírás vizsgálatát a bíróságtól az alperes nem kérte [Lásd Pp. 3. § (4) bekezdését], és ez jogellenes hivatalból való okirati bizonyításnak [Lásd a Pp. 164. § (2) bekezdését] minősül, amelyre a bíróság hivatalból nincs felhatalmazva.

Másrészt a [REDACTED] a keresetlevélen rögzített tanúkenti aláírását „nyilvánvaló és köztudomású tényként” való minősítése sérti a Pp. 163 § (2) bekezdését, mivel - a bíróság külön vizsgálatára tekintettel - az nem minősíthető sem köztudomású ténynek, sem a bíróság hivatalos tudomása alapján fennálló ténynek.

Felperes szerint a keresetlevél [REDACTED] által tanúként történő aláírása nem „köztudomású tény” mégpedig azért, mert ezt a tényt az emberek csoportja nem ismeri s így nem vált a közmegítélés, a közvélemény számára megismerhetővé és így ismertté. Az a körülmény, hogy a bíróság ezt a tényt - a konkrét peres ügy iratának vizsgálatával - megismerte, még nem teszi tényt köztudomású ténnyé.

A Fővárosi Törvényszék által ismertetett tény legfeljebb a bíróság hivatalos tudomása tényeként lehetne figyelembe venni. Ez azonban azért lenne jogsértő, mivel a bíróság ezen aláírás vizsgálatával a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján nem rendelt el bizonyítást, és így a bíróság az okiratot hivatalból sem vizsgálhatta meg, hogy ezen tényről „hivatalos tudomása” legyen.

Továbbá a bíróság által hivatkozott „köztudomású tény”-nek minősített tényt a bíróság nem osztotta meg a felekkel, a feleket erről a tényről nem tájékoztatta, és azzal kapcsolatban a bíróság a felperest nem nyilatkoztatta, a felperes arra észrevételt, nyilatkozatot nem tudott tenni, így felperesnek sérült a perben a bizonyítékokra történő észrevételezési, nyilatkozattételi joga.

Mivel a keresetlevélen az aláírást igazoló tanúnak nem kellett ismernie a keresetlevél, mint okirat tartalmát, valamint a bíróság [REDACTED] új meghallgatását, mint sürgős meghallgatást mellőzte, így az első fokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltak megsértésével okszerűtlenül következtetett arra, hogy azáltal, hogy tanúként [REDACTED] felperes aláírását a keresetlevélen igazolta, így [REDACTED] egymás személyes adatit ismerik, közös igényérvényesítésekkel élnek többek között az alperes felé, így az alperes által a felperesnek írt levél személyes adatokra vonatkozó része nem képezheti a felperes magántitkát [REDACTED]

Alaptalanul állította az alperes az ellenkérelmében, hogy az által hogy [REDACTED] tanúként a keresetlevélen igazolta, hogy a beadványt felperes előtte írta alá, így [REDACTED] keresetlevelet, illetve annak tartalmát is megismerte.

Felperes e körben utalt arra, hogy a felperes [REDACTED] emben abból eredő igényt nem érvényesített, hogy az alperes jogellenesen a felperestől igényelt közérdekű adatok kiadása iránti levelét szándékosan [REDACTED] megküldte.

Annak a felperesi igénynek az elbírálása tekintetében, hogy az alperes megsértette-e a felperes személyes adatainak védelméhez való jogát semmilyen vonatkozásában nincs kapcsolata annak az alperesi felvetésnek és tényállításnak, hogy [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] nevét és címét, mint személyes adatait.

A személyes adatokkal kapcsolatos jogszabálysértés ugyanis abban az esetben valósul meg, ha a törvényt az adatkezelő nem tartja be. Ezen jogszabálysértés megállapíthatóságának az nem feltétele, hogy az adatkezelő által elkövetett személyes adatsértés következtében harmadik személy jutott-e olyan többlet- adatokhoz, amelyet korábban nem ismert.

Az viszont az ügy kapcsán tény, hogy a felperes személyes adatait (nevét és címét, valamint hogy felperestől az alperes milyen közérdekű adatokat kér közölni a 2012-2016. évekre) [REDACTED] [REDACTED] részére írt levélben is közölte, amelynek jogalapját az alperes sem a személyes adatok megsértése miatti tiltakozási jog érvényesítése kapcsán, sem pedig a per során nem közölte.

ac) A tényállás feltáratlansága összefügg azzal, hogy d [REDACTED] hű kihallgatását az első fokú bíróság indokolatlanul mellőzte.

A perben [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] tanú kihallgatását nem lehetett volna mellőzni, mivel a megállapított tényállás szerint is az alperesnek a felperessel szemben személyes adatsértést megvalósító irata [REDACTED] mint harmadik személyhez került szándékosan az alperes által kézbesítésre. A tanú tudott volna nyilatkozni arról, hogy milyen módon szerzett tudomást felperes az alperes közérdekű adatigénylést tartalmazó 14911/2016. sz. iratáról, az alperes jogsértésével kapcsolatos keresetlevél tanúzásának körülményeiről. [REDACTED] tudott volna nyilatkozni arról, hogy milyen közérdekű adat kiadását kezdeményezték alperestől 2016. évben. Különösen arra tekintettel lett volna szükséges a tanú kihallgatása, mivel a bizonyító fél alperes ezekkel kapcsolatban tényelődást a perben nem terjesztett elő, annak ellenére, hogy a kereset elutasítása iránti ellenkérelmét arra hivatkozással nyújtotta be, hogy [REDACTED] a közérdekű adat kiadása iránti kérelme alapján vált „közös adatkezelővé”.]

A perben a bizonyítási kötelezettség az alperest terhelte az Infotv. 22.§ (2) bekezdése alapján abban a kérdésben, hogy „az adatkezelés a jogszabályban foglaltaknak megfelel”, azonban ezzel kapcsolatban a bíróság az alperest nem oktatta ki sem a 3. sz. végzésben, sem a 2017. június 29-én tartott első tárgyaláson bizonyítási kötelezettségére.

b) Az első fokú bíróság az ítéletét az eljárási jogszabályok megsértésével hozta meg.

ba) A bírósági eljárás sérti a felperesnek a tisztességes és pártatlan tárgyaláshoz való jogát, mert a Fővárosi Törvényszék

baa) A per tárgyának megjelölése elleni kifogás alapján a 7. sorszámú végzésben történt kijavítása kivételével - nem vette figyelembe a felperesnek a 2017. január

18-án kelt eljárás szabálytalansága miatti kifogásában foglaltakat, és ezekről a Pp. 114. §-a megsértésével az első fokú ítéletben sem adott indokolást [keresetlevél visszakézbesítésének hiánya, alperesnek a bírósági végrehajtáshoz szükséges, a Pp. 141. § (1) bekezdése szerinti adatainak rögzítése, Infotv. 22. § (2) bekezdésében foglalt bizonyítási teherről az alperes tájékoztatása, a felperesnek 15 napos határidővel a bizonyítási indítványai előterjesztésére vonatkozó kötelezés;

bab) A 3. sorszámú végzésben az alperest nem oktatta ki az Infotv. 22. § (2) bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettségére, majd a per állásához képest nem alkalmazta a Legfelsőbb Bíróság 1/2009.(VI.24.) PK véleményében a bíróság tájékoztatási kötelezettségére vonatkozó szabályokat;

A fentiekre tekintettel felperes elsődlegesen a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján – mivel a perben a felperes a perbeli jogait nem gyakorolhatta – és az első fokú eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt szükséges a tárgyalás megismétlése, amelyre tekintettel – kérte az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítását. Másodlagosan felperes hivatkozik a Pp. 252. § (3) bekezdésében foglalt bizonyítási eljárás kiegészítése végett a tárgyalás megismétlésének szükségességére.

bac) A Fővárosi Törvényszék az alperes elektronikus úton előterjesztett ellenkérelmének 1-7. sorzsszám alatti mellékleteit papíros alapon nem kézbesítette felperes részére.

bb) Az első fokú bíróság nem tett eleget a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségének a felperest terhelő 30.000,- Ft perköltség és 36.000,- Ft NAV felhívására fizetendő illeték tekintetében.

E tekintetben felperes utal arra, hogy a felperes 3. sorszámú, 2017. május 5. napján kelt kereset kiterjesztése [Lásd a 15. sz. jkv. 1. oldal utolsó bekezdését] a magántitokhoz való jog és a személyes adatok védelméhez való jog megsértésének megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása feltételes kereset volt. Felperes ezt a kereseti kérelmét második (és nem másodlagos) kereseti kérelemként azzal a feltétellel terjesztette elő, ha adással a Fővárosi Törvényszék az elsődleges kereseti kérelmet [Keresetlevél III/4. pont a-b-c pontja] helyt bírálja el.

Mindebből következően a keresetnek nem volt tárgya – az elsődleges kereset elutasítására tekintettel – a felperes második kereseti kérelme.

Így a felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján a személyes adatok védelmével kapcsolatos per illetékmentes tárgyára tekintettel illetékfizetési kötelezettség nem terhelte.

Az első fokú bíróság így – a kereset elutasítására tekintettel – a Pp. 215. §-ának megsértésével hozta meg az ítéletét, amikor a felperest a kereseti illetékben is marasztalta.

A meg nem határozható per tárgy értékre tekintettel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése értelmében az alperes jogi képviselőt a két tárgyalásra 2 x 10.000,- Ft, azaz legfeljebb 20.000,- Ft perköltség illette volna meg pernyertesség esetében. Erre tekintettel felperes kéri a perköltség leszállítását.

c) Az első fokú ítélet sérti az anyagi jogszabályokat is. A kereset elutasítása erre tekintettel is az alábbiak miatt jogszabálysértő.

ca) A perben – az alperes ellenkérelme alapján – az első fokú bíróság szükségtelenül vizsgálta, hogy a felperes és [REDACTED] az alperes 2016. szeptember 15-én kelt levele megírása és a felperesnél [REDACTED] érdekű adat kiadása iránti eljárás kezdeménye előtt, az alperesnél felperes és [REDACTED] közös beadványban milyen közérdekű adat kiadása iránti eljárásokat és közérdekű bejelentés megtételét kezdeményezett. Ezek az eljárások ugyanis kívül állnak a per keretein.

A Fővárosi Törvényszéknek a perben azt kellett vizsgálni, hogy az alperes betartotta-e a személyes adatok védelmével kapcsolatos törvényi rendelkezéseket [Lásd az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdés és VI. cikk (2) bekezdés]; és ehhez képest a felperes tiltakozási jogának érvényesítése az alperes személyes adatsértésének jogellenessége miatt helytálló volt-e?

Amennyiben a tiltakozási jog alapos volt, ebben az esetben mivel a tiltakozásnak az alperes nem tett eleget, a tiltakozási jog figyelembe vételére kellett volna alperest kötelezni, és ezzel összefüggésben a személyes adatok megsértése miatt [REDACTED] személyes adatainak törlését el kellett volna rendelnie.

Az első fokú ítélet erre tekintettel az Infotv. 21. § (1) bekezdés c) pontja, 22. § (5) bekezdése, 14. § c) pontja, 17. § (2) bekezdés a) pontja alkalmazásának elmulasztása miatt jogszabálysértő.

cb) Az alperes az Infotv. 22. § (2) bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget.

Így erre tekintettel a Fővárosi Törvényszéknek az alperessel szemben a keresetet helyt adással kellett volna elbírálnia, és alperest marasztalni kellett volna a perköltségekben. Ennek elmulasztása jogszabálysértő.

cc) Nincs olyan jogszabály, amely a természetes személytől közérdekű adatot igénylő közfeladatot ellátó szerv számára lehetővé tenné, hogy az adatigénylési kérelmét egy beadványban több személyhez benyújtva, az egyik természetes személytől igényelt közérdekű adat kiadása iránti kérelmében a másik személyhez benyújtott közérdekű adat kiadása iránti kérelmét is megküldje és azt a nem illetékes személlyel is megismertesse. Az alperes sem hivatkozott a per során ilyen jogszabályra.

Nincs olyan jogszabály sem, amelyre az alperes a perben védekezésésként hivatkozott, miszerint a személyes adatok „közös kezelését” lehetővé tenné abban az esetben, ha több személy egy beadványban kéri a közérdekű adatok kiadását a közfeladatot ellátó szervtől.

A korábban közérdekű adatot alperestől igénylő felperes és [REDACTED] személyes adatainak kezelése (név, elérhetőség) a közérdekű adat igénylésére adott válasszal (költségfelhívással stb) befejeződik, és a személyes adatok legfeljebb 1 évig a törvényben foglalt céloknak megfelelően (1 éven belül azonos adatkörre irányuló adatigénnyel való összevetés) kezelhetők csak. Az adatkezelés azonban nem terjed ki ezen közös beadványban foglalt formátumnak megfelelő olyan levélírássra, amely a korábbi adatigénylőktől közérdekű adat igénylésére irányul.

Felperes hivatkozik e körben arra is, hogy ez az adatigénylés felperestől és [REDACTED] peres részéről a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk). 1:3.§ (1) bekezdésének és 1. § (5) bekezdésének rendelkezésébe ütközik.

Az alperes ugyanis a közérdekű adatigénylése során nem tudott érdemleges magyarázatot adni arra, hogy mint közfeladatot ellátó jogi személy ([REDACTED]) milyen feladata vagy

természetes személyektől a 2016. szeptember 15-én kelt kérelmeiben.

Felperes az alperes közérdekű adatigénylésével kapcsolatban utalt arra, hogy a közérdekű adatigénylés és közérdekű bejelentés, mint az **Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdése és XV. cikkében foglalt alapjog gyakorlásának megtorlását gyanítja**, így ezzel kapcsolatban a keresetnek való helyt adás végett a fellebbezésében hivatkozott **az alperesnek a tisztesség követelményét sértő, joggal való visszaélést megvalósító eljárására**.

cd) Mivel az első fokú bíróság a személyes adat megsértése miatti tiltakozási jog figyelembe vételére és adattörlése vonatkozó felperes keresetét helyt adással kellett volna elbírálnia, a felperes második keresetéről is érdemben döntenie kellett volna.

cda) Az alperes alaptalanul hivatkozott a felperesi igény bagatell jellegére, mivel az alperes, mint professzionális, adatkezelői apparátussal rendelkezve, szándékosan sértette meg a felperes személyes adatainak kezelését azzal, hogy a felperesnek írt levelet – amely tartalmazta a felperes személyes adatait (név, lakcím, és a felperestől igényelt adatok köre [redacted] számára is - az Infotv. 3.§ 1-2. pontja és 9-11. pontja, valamint 4-5. §-ai kifejezett rendelkezésének megsértésével - hozzáférhetővé tette.

Tehát nem arról a jogsértésről van szó, hogy az alperes mint hivatal, tévedésből – ügyviteli hiba miatt – a [redacted]

cdb) A per mikénti eldöntése tekintetében annak nincs jelentősége, hogy [redacted] tanúként tudott volna nyilatkozni, de a bíróság - a felperes bizonyítási indítványát elutasítva – a tanú kihallgatását mellőzte.

Megjegyezte: a felperes a 2016. szeptember 15-én kelt alperesi 14911/2016. sz. levélküldemény tartalmáról csak [redacted] tesült. A felperes – mint jogsértő iratot – ezt az iratot csatolta a keresetlevél F/1 alatti mellékleteként.

Tehát az első fokú bíróság az ítéletében alaptalanul állapította meg, hogy nem sérült a felperes magántitka (levéltitka) [Lásd a 4. sz. válaszirat II/4. pontjában foglaltakat] és emberi méltósága, mivel [redacted] ra alá a felperes keresetlevelét tanúként, s így az alperes által írt levél nem sérti a felperes magántitkát, sem személyes adatait, sem személyes jogait.

A felperes információs önrendelkezési joga és személyiségi jogai sérült azzal, hogy az alperes megsértette a felperes személyes adatok védelméhez való jogát és megismerte az alperesnek a felperestől igényelt közérdekű adatokkal kapcsolatos levél megküldésének tényét és annak tartalmát.

A felperes az Infotv. preambulumban foglaltak szerint („az információs önrendelkezési jog és az információs szabadság biztosítása érdekében, a személyes adatok védelmét, valamint a közérdekű és a közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog érvényesülését szolgáló alapvető szabályokról ... az alábbi törvény alkotja”, valamint az Infotv. 1. §-ában megfogalmazott törvényi célra tekintettel [E törvény célja: az adatok kezelésére vonatkozó alapvető szabályok meghatározása annak érdekében, hogy a természetes személyek magánszféráját az adatkezelők tiszteltetben tartsák, valamint a közügyek átláthatósága a közérdekű és a közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez és terjesztéséhez fűződő jog érvényesítésével megvalósuljon.] jogosult volt arról dönten, hogy ezen információkat kivel

osztja meg, kivel közli. Az alperes szándékos jogszabálysértését így nyilvánvalóan meg kellett volna a Fővárosi Törvényszéknek állapítania.

A fentiekben hivatkozott jogszabálysértésekre tekintettel felperes kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet a keresetlevél III/4. pontja a-b-c pontja szerinti keresetre tekintettel tekintse részítéletnek és teljes egészében változtassa meg, és e keresetnek adjon helyt.

Kötelezze az alperest a felperes tiltakozási joga figyelembe vételére és [REDAKTOR] részére az alperes által küldött 14911/2016. sorszámú levelében a felperes nevének és címének törlésére; mellőzze a felperes 30.000,- Ft perköltségben és 36.000,- Ft kereseti illetékben történő marasztalását, kötelezze az alperest - a felperes 5. sz. irata F/1. alatti megbízási szerződésével igazolt - 33.020,- Ft első fokú perköltség és [10.000,- Ft + 27 % áfa (2.700,- Ft) + 2.540,- Ft ügyintézési költségterítés =] összesen 15.240,- Ft fellebbezési perköltség megfizetésére, valamint hívja fel az első fokú bíróságot a felperes második keresetének (magántitokhoz való jog és személyes adatok védelméhez való jog megsértésével kapcsolatos személyiségi jogvédelmi igény) elbírálására.

Felperes azért kérte – a fellebbezési kérelem első fokú ítéletet megváltoztatására irányuló kérelmére tekintettel – az első fokú ítéletet részítéletnek tekinteni, mivel az első fokú bíróság a második kereseti kérelem felől csak abban az esetben dönthetett volna, ha **személyes adatsértés miatti tiltakozási jog figyelembe vételére kötelezés**, (továbbá [REDAKTOR] személyes adatainak törlését az alperes által 2016. szeptember 15-én kelt, a d [REDAKTOR] részére megküldött leveléből elrendeli) **iránti keresetet az első fokú bíróság helyt adással bírálja el.** Már pedig felperes álláspontja szerint ennek a keresetnek a Fővárosi Törvényszéknek helyt kellett volna adnia.

Az első fokú bíróság eltérő jogi álláspontja alapján mivel erre nem kerül(hete)t sor, s így a Fővárosi Törvényszék a felperes második kereseti kérelmét – a keresetlevél III/4. pontjában foglalt kereseti kérelem elutasítására tekintettel – „idő előtt” (a hatásköre túllépésével) bírálta el.

Felperes a fellebbezését így a teljes első fokú ítélet keresetet elutasító rendelkezése ellen terjesztette elő.

Felperes elsődlegesen kérte az alperes által [REDAKTOR] felperes sérelmére elkövetett személyes adatsértés megállapítása esetében az első fokú ítéletet részítéletnek tekinteni, és azt a keresetnek való helyt-adással megváltoztatni, a felperesnek a perköltségben és kereseti illetékben való marasztalását mellőzni, továbbá alperest kötelezni az első és másodfokú perköltség megfizetésére, valamint az első fokú bíróságot felhívni a tárgyalás folytatására a felperes második keresete elbírálása végett.

Felperes másodlagosan kérte, hogy Tisztelt Fővárosi Ítéltábla a felperes elsődleges kereseti kérelmének és kereset-kiterjesztésében foglalt második kereseti kérelmének adjon helyt, mellőzze a felperes perköltségben és illetékben való marasztalását, kötelezze alperest az első és fellebbezési eljárás perköltségének megfizetésére.

A megváltoztató ítélet esetében felperes kérte az első fokú ítélet indokolásából a megjelölt szövegrészek, mint ítéleti tényállás mellőzését, a bizonyítottság hiánya miatt.

16) A Fővárosi Ítéltábla a 2018. február 1-jén jogerős 2. Pf. 21.423/2017/5. sorszámú részítéletével a Fővárosi Törvényszék 2017. szeptember 7-én kelt 19. P. 25.285/2016/20. sorszámú ítéletét megváltoztatta.

Megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes személyes adatok védelméhez való jogát azzal, hogy a 2016. szeptember 15-én kelt 14.911/2016. ügyiratszámú, a felperes személyes adatait tartalmazó levelet megküldte [REDACTED] ére.

Kötelezte alperest, hogy 15 napon belül a 2016. október 11. napján kelt felperesi levélben érvényesített tiltakozási jogot vegye figyelembe, továbbá a birtokában levő 14911/2016. ügyiratszámú levélből [REDACTED] nevét és címét törölje.

A per fő tárgya tekintetében az első fokú bíróság ítéletének a felperes magántitokhoz fűződő joga megsértésének megállapítása és jogkövetkezményei alkalmazása iránti keresetet elutasító rendelkezéseket helyben hagyta.

Ezt meghaladóan az első fokú ítéletet hatályon kívül helyezte és az első fokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A peres felek másodfokú költségét 15.000,- - 15. 000,- Ft-ban állapította meg.

17) A II. fokú bíróság a fellebbezést részben megalapozottnak találta az alábbi indokokra tekintettel:

a) A felperes által megjelölt eljárási szabálysértések az első fokú bíróság ítéletének érdemi felülbírálatát nem akadályozták;

b) A Pp. 3. § (3) bekezdése és az 1/2009. (VI.24.)PK vélemény 4. pontja alapján az alperes a védekezésében az adatkezelés jogszerűsége tekintetében olyan tényeket adott elő, amelynek bizonyítása nem volt szükséges; az általa e körben előadott védekezés megítélése jogkérdés volt; így erre vonatkozóan bizonyítás lefolytatása nem volt szükséges, ezért e körben az első fokú eljárás megismétlése nem volt indokolt.

c) Az alperes elektronikusan előterjesztett iratai között nem voltak olyan iratok, amelyet a felperes nem ismert meg. Az alperes által hivatkozott 1-7. melléklet helyett ugyanis alperes 2 db mellékletet tüntetett fel és csatolt a benyújtáshoz szükséges űrlaphoz (ellenkérelem és nyilatkozat a tárgyalás elhalasztásához), amelyet a felperes megismert, így a Pp. 3.§ (6) bekezdése alapján a bíróság az iratok megismerését biztosította.

d) Rámutatott arra, hogy a felperesnek a 13. sz. beadványában történt „feltételes keresetváltoztatása” jogintézményét a Pp. szabályozási rendszere nem ismeri, így a bíróság Pp. 3. § (2) bekezdése alapján tartalma szerint vette figyelembe, azaz hogy ténylegesen ilyen tartalmú kereseteket a felperes előterjesztett. Ekként a felperes a személyiségi jog megsértésével kapcsolatos igényeket is érvényesített, így az első fokú bíróság nem sértette meg a Pp. 3. § (1) bekezdését azzal, hogy ezen kereseti kérelmeket is elbírált.

e) Az alperesi 2016. szeptember 15. napján kelt 14.911/2016 ügyiratszámú levélben feltüntetett felperesi név és cím, valamint a levél tartalma személyes adatnak minősülnek az Infotv. 3.§ 1. és 2. pontjai alapján. A levél tartalma alapján a felperesre következtetés vonható le, így a nevének és címének kívül, annak tartalma is a felperes vonatkozásában személyes adatnak minősül.

f) A Fővárosi Ítéltábla kifejtette, hogy az Infotv. II. fejezet 5 pontján belül az 5-6. § szabályozza, hogy mely esetekben és milyen feltételek fennállása esetén kezelhető az érintett személyes adata. A jogszerű adatkezelés feltétele az is az Infotv. 4.§-a alapján, hogy az kizárólag meghatározott célból, a jog gyakorlása és a kötelezettség teljesítése érdekében kezelhető. Amennyiben az adatkezelés célja megszűnik, úgy a személyes adatok további kezelésére nincs lehetősége az adatkezelőnek, azokat törölnie kell. A perbeli esetben az alperes annak okán kezelte a felperes és [REDACTED] személyes adatait, mert az érintettek közérdekű adatigényléssel, valamint közérdekű bejelentéssel éltek felé. Ilyen esetekben az Infotv. 28.§ (2) bekezdése alapján az adatigénylő személyes adatai csak annyiban kezelhetők, amennyiben az igény teljesítéséhez azok szükségesek, míg a 29. § (1a) bekezdésében

meghatározott mentesülési ok következtében, ezen az adatkezelés időtartama legfeljebb egy év lehet. Ezen jogszabályhelyek tehát egy évig teszik lehetővé, hogy az adatkezelő kezelje az adatigénylő személyes adatait és csak a jogszabályban meghatározott célból, amely a konkrét esetben az újabb adatigénylés esetén megtehető vizsgálatra irányulhatott volna. A célhoz kötöttség elvét így megsértette alperes akkor, amikor a felperes személyes adatait, a nevét, címét eltérő célból kezelte, mivel azokat felhasználta arra, hogy az adatigénylés iránti kérelmet terjesszen elő az irányába. A 3. § 10. pontja alapján az adatok ilyen jellegű felhasználása is adatkezelésnek minősül.

g) Az Ítéletábra rámutatott, hogy a személyes adat akkor is megőrzi ezen jellegét, ha az az érintetten túl más személy előtt már ismert. Az első fokú bíróság indokolásától eltérően így nem volt annak jelentősége a jogvitában, hogy a felperes személyes adatait ismerte-e, vagy sem ■■■■■ ahogy az sem bír relevanciával, hogy korábbi közérdekű adatigényléseiket mindketten aláírták.

h) Az érintetti jogokat az Infotv. 14.§-a szabályozza. Ez alapján az érintett kérheti többek között az adatainak törlését, megilleti továbbá az Infotv. 21. § (1) bekezdése szerinti tiltakozási jog is. A felperes ezen jogait érvényesítette, amikor a 2016. október 11. napján kelt levelét eljuttatta az alpereshez. A felperes tiltakozása a nevének és a címének a levélből való törlésére irányult, és habár fentiek szerint az alperes adatkezelése jogellenes volt, a tiltakozást nem tekintette megalapozottnak. Az Infotv. 22. §-a biztosítja a bíróság jogérvényesítési lehetőségét, míg a 22. § (5) bekezdése értelmében, ha a bíróság a keresetnek helyt ad, az adatkezelőt az adat törlésére és az érintett tiltakozási jogának figyelembe vételére kötelezi. Mindezek alapján a II. fokú bíróság megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes személyes adatok védelméhez való jogát azzal, hogy a 2016. szeptember 15-én kelt 14911/2016. ügyiratszámú, a felperes személyes adatait tartalmazó levelet megküldte dr. ■■■■■ részér is. A II. fokú bíróság a perben érintett személyes adatok, az alperes birtokában levő levél vonatkozásában az adatok törlésére és a felperes tiltakozási jogának figyelembe vételére kötelezte alperest. Az alperesnek nem áll módjában a már elküldött levél bizonyos adatainak törlése, így nem kötelezte a Fővárosi Ítéletábra arra, hogy ■■■■■ észére megküldött levélből is ő törölje az érintett személyes adatokat. A fentiek szerint így a II. fokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

18) A magántitok sérelmére alapított felperesi kereset körében a Fővárosi Ítéletábra megjegyezte, hogy a magántitok fogalmát jogszabály nem határozza meg. A gyakorlat szerint az olyan, kevesek által ismert adat, amelynek titokban tartásához a jogosultnak méltányolható érdeke fűződik. A felperes nevét, valamint címét ■■■■■ egyértelműen ismerte a korábbi közös adatigénylések, közérdekű bejelentések, valamint a jelen perben is hivatkozott pertársaság alapján. A levél tartalma, az hogy az alperes közérdekű adatigényléssel élt a felperes irányába, nem minősül olyan ismeretnek, amelynek titokban tartásához a felperesnek méltányolható érdeke fűződne. E körben a másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét a jogsértés megállapításának és jogkövetkezmények alkalmazásának elutasítása vonatkozásában helybenhagyta a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint.

19) A Fővárosi Ítéletábra az egyéb kereseti kérelmek, tehát a személyiségi jog megsértésének megállapításához fűződő egyéb objektív jogkövetkezmények, valamint a szubjektív jogkövetkezmény, a sérelemdíj iránt előterjesztett felperesi kereset vonatkozásában nem határozott, ezért részítéletet hozott a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, mivel ezen kereseti kérelmek vonatkozásában további tárgyalásra van szükség.

A Fővárosi Ítéletábra hangsúlyosan rámutatott arra is, hogy felperes kereseti kérelmét az objektív jogkövetkezmények alkalmazása körében pontosítani szükséges ugyanis a 13. sorszám

alatti beadványában objektív jogkövetkezményként a Ptk. 2:51. § b) pontja szerinti eltiltás és a Ptk. 2:51. § d) pontja szerinti jogsértő mivoltától való megfosztás alkalmazását kérte, míg a 15. sorszám alatti jegyzőkönyv első oldalán olyan nyilatkozatot tett, hogy a jogsértés megállapításán kívül további jogkövetkezmények alkalmazását is kéri, tehát abbahagyásra kötelezést és elégtételadást. A 18. sorszám alatti beadványának 4. oldalán pedig úgy nyilatkozott, hogy a 2017. június 29-én kelt 15. sorszámú jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozatát pontosítja. Mindezek alapján nem állapítható meg egyértelműen, hogy a felperes kereseti kérelme mely objektív jogkövetkezmények alkalmazására irányul. Amennyiben esetlegesen elégtétel adást is kér, akkor szükséges megjelölnie kereseti kérelemként azt, hogy pontosan milyen jellegű elégtételt kíván.

20) A II. fokú bíróság a perköltség megállapítása körében a peres felek perköltségét a Pp. 252. § (4) bekezdésének megfelelően csupán megállapította, azok viseléséről az első fokú bíróságnak kell döntenie.

A felperes által csatolt megbízási szerződést a II. fokú bíróság nem vette figyelembe, ugyanis azt a felperes, mint jogi képviselő is írta alá. A Pp. 73. § (3) bekezdése szerint ha a fél személyesen jár el, akkor részére munkadíj nem állapítható meg, de igényt tarthat a keresetkiesés megtérítésére. A perbeli esetben a PK 152. sz. (kollégiumi állásfoglalás) alkalmazandó, amely alapján a saját ügyében személyesen eljáró ügyvéd keresetkiesése összegének meghatározásával egyrészt azt kell különösen figyelembe venni, hogy az ügynek más személy megbízásából való ellátása esetén milyen keresethez jutott volna, másrészt, hogy saját személyes ügyének ismerete munkamegtakarítással jár.

II. Az Indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogai megjelölése, amelyet a jogerős bírósági ítélet sért.

18) A jogerős bírósági ítélettel az Alaptörvény alábbi rendelkezései, illetve indítványozó alábbi jogai sérültek:

„Nemzeti hitvallás

Valljuk, hogy az emberi lét alapja az emberi méltóság.

Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.

Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.”

R) cikk

(1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

(4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

VI. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

(2) Mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez.

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

26. cikk

(1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak. A bírákat tisztségükből csak sarkalatos törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani. A bírák nem lehetnek tagjai pártnak, és nem folytathatnak politikai tevékenységet.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

III. Közvetlen érintettség kifejtése

19) A felperes indítványozó a személyes adatainak sérelme és az alperes által indítványozó részére írt levelében foglaltak harmadik személy által való megismerhetősége következtében felperes magántitokhoz fűződő joga sérelme miatti igényének érvényesítése iránti keresetét részben elutasította az eljáró I-II. fokú bíróság. A felperes indítványozó így közvetlenül érintett a két ítélet tekintetében abban, hogy az Alaptörvényben foglalt, fentebb megjelölt alapvető jogai sérültek.

IV. Indokolás a sérelmezett ítéleti döntés Alaptörvénybe ütközésére

20) Az Abtv. 27.§-a alapján Indítványozó az ügy érdemében hozott, Alaptörvény-ellenes jogerős részítéletet a felperes magántitokhoz fűződő joga megsértésének megállapítása és jogkövetkezmények alkalmazása iránti keresetet elutasító első fokú bíróság ítéleti rendelkezésének a II. fokú bíróság által történő helybenhagyása tekintetében, valamint részítélettel kapcsolatban az I-II. fokú perköltség megállapításának hiánya miatt támadja.

A jogerős részítélet – a kereseti kérelem egy részének jogerős elutasításával - megsértette Indítványozónak

- alapvető jogok védelmének biztosításához való jogát [I. cikk (1) bekezdés];
- a magánélet tiszteletben tartásához való jogát [VI. cikk (1) bekezdés];
- a tulajdonhoz való jogát [XIII. cikk (1) bekezdés];
- a tisztességes, pártatlan, és időszerű tárgyaláshoz való jogát [XXVIII. cikk (1) bekezdés].

Felperes indítványozó szerint az indítvány elbírálása körében alapvető alkotmányossági kérdésként merül fel és Tisztelt Alkotmánybíróság által vizsgálandó: ha a természetes egységben levő történeti tényálláson alapuló eseménysorból következik, hogy az a felperes keresete alapján több személyhez fűződő jog megsértésének lehet alapja, illetve az indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény több rendelkezése alapján is a magántitok alkotmányos védelmet élvez, ebben az esetben egymástól elválasztható-e az Alaptörvény-sértés az ítéleti döntésnél olyan módon, hogy **az adott cselekmény bizonyos alapvető jogot sérti, míg a másik alapvető jogot nem sérti**. Különösen jelentkezik ez a kérdés olyan esetben, ha a felperes a jogsérelmek objektív jogkövetkezményeinek hatása a több jogsérelem tekintetében külön-külön nem értelmezhető és nem ítéltető meg, továbbá a szubjektív jogkövetkezményként előterjesztett sérelemdíjat valamennyi jogsértésre együttes összegben terjesztette elő.

Felperes a 2016. november 16. napján kelt keresetlevélben feltüntetett kereseti kérelmeiben még csak a személyes adatok védelméhez való jogával összefüggésben kérte a Törvényszéktől, hogy

- kötelezze alperest a tiltakozási jogának figyelembe vételére (Infotv. 21. § (1) bekezdés c) pontja, 22. § (5) bekezdés]
- rendelje el az [REDACTED] részére megküldött levélből [Infotv. 14. § c) pontja, 17. § (2) bekezdés a) pontja, 22. § (5) bekezdés].

A felperes a 2017. május 5-én előterjesztett Pp. 146. § (1) bekezdése szerinti keresetváltoztatásában (3. sz. felperesi válaszirat) kérte a Fővárosi Törvényszéktől:

- állapítsa meg az alperes terhére a magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez való jogsértés megtörténtének a tényét, az amelyet alperes azzal követett el, hogy a 2016. szeptember 15-én kelt 14911/2016. sz. levelét postai úton megküldte [REDACTED] aki a postai küldeményt 2016. október 3-án átvette;
- alperest, mint jogsértőt tiltsa el a jogsértéstől;
- a jogsértő mivoltától a 14911/2016. sz. levelet fossa meg, és a [REDACTED] nevéét és címének törlését rendelje el;
- kötelezze alperest az Infotv. 23. § (2) bekezdése és Ptk. 2.52. § (1)-(3) bekezdése alapján 100.000,- Ft sérelemdíj, és ennek 2016. október 3-tól a megfizetésig járó, Ptk. 6:48. § (1) és (3) bekezdése szerinti késedelmi kamatai megfizetésére.

A jogerős ítélet a magántitok sérelem tekintetében a keresetet elutasító első fokú ítéleti rendelkezést helyben hagyta: azaz nem állapította meg a magántitokhoz való jog megsértésének tényét, e tekintetben alperest nem tiltotta el a jogsértéstől, és nem kötelezte sérelemdíj megfizetésére.

A jogsértő mivoltától 2016. szeptember 15-én kelt 14911/2016. sz. levelet megfosztotta azzal, hogy az első fokú ítélet megváltoztatásával a Fővárosi Ítéltábla a jogerős ítéletével [REDAKTOR] [REDAKTOR] nevének és címének az alperesi saját példányú levélből való törlését rendelte el. A II. fokú bíróság a [REDAKTOR] [REDAKTOR] leveléből való személyes adatok törlését nem rendelte el arra hivatkozással, hogy a már elküldött levél bizonyos adatainak törlése alperesnek nem áll módjában; azonban ezzel összefüggésben a keresetet elutasító rendelkezést nem hagyta helyben, amelyre tekintettel ezen felperesi igény jelenleg „a hatályon kívül helyezés állapotában van.”

Felperes indítványozó álláspontja szerint a tisztességes eljárás az lett volna, ha a II. fokú bíróság érdemben nem bírálja el a magántitokhoz fűződő jogra alapított jogsértés megállapítására és jogkövetkezmények alkalmazására vonatkozó keresetet, hanem ezen kérdéskör tekintetében is hatályon kívül helyező és az első fokú bíróságot új eljárásra utasító rendelkezést hoz:

- mivel a II. fokú bíróság szerint a magántitok fogalmát jogszabály nem határozza meg; az indokolás szerint „a magántitok az olyan, kevesek által ismert adat, amelynek titokban tartásához a jogosultnak méltányolható érdeke fűződik.”
- az alperesi levél tartalma, az hogy az alperes közérdekű adatigénnyel élt felperes irányába, nem minősül olyan ismeretnek, amelynek titokban tartásához a felperesnek méltányolható érdeke fűződne.

Tehát felperes indítványozó úgy véli, hogy ezek az érvek a magántitoksértés megállapítása mellőzése tekintetében súlytalanok, és nem felelnek meg a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségnek.

Indítványozó úgy véli, hogy azon túlmenően, hogy indítványozó álláspontja szerint a II. fokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti okszerűtlen következtetést vont le, a felperes indítványozónak nem is volt lehetősége ezen indok cáfolatára, a felperesnek a per folyamán történő bizonyításra történő felhívása elmaradása miatt ([Pp. 3. § (3) bekezdés és 1/2009. (VI.24.)PK vélemény 4. pontja] így alaptalanul került megállapításra az, hogy „a felperesnek ezen titok megőrzéséhez méltányolható érdeke nem fűződik.”

Felperes úgy véli, hogy a személyes adatok védelméhez való jog magában foglalja a magántitokhoz (mint annak egyik alfaja, a levéltitok) való jogot is, ha a személyes adatok védelméhez való jog megsértése olyan módon történik, hogy az alperes által [REDAKTOR] [REDAKTOR] levél tartalmát harmadik személy is - az alperes szándékos magatartása folytán - megismerhette. E körben indítványozó hangsúlyozza, hogy a **Ptk. 2:43. § e) pontja is a magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez való jogot összekapcsoltan részesíti védelemben, ún. „nevesített személyiségi jog” elnevezéssel.**

Indítványozó álláspontja szerint a magántitokhoz való jog – az Alaptörvény konkrét, nevesített szabályozása hiányában – az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében foglalt **magánélet tiszteletben tartásához való alapvető jog**, és a VI. cikk (2) bekezdésében foglalt **személyes adatok védelméhez való alapjog körébe sorolandó.**

Felperes úgy véli, hogyha az érintett személy személyes adatainak megsértésével kapcsolatos cselekmény a harmadik személynek írt levél útján került sor, mindkét alapjog megsértése megállapításának van helye.

b) Nem helytálló a II. fokú részítélet következtetése a tekintetben, hogy mivel a magántitok fogalmát a törvény nem tartalmazza, az alperes által mással megosztott ismeret nem minősül olyan ismeretnek, amelynek titokban tartásához a felperesnek méltányolható érdeke fűződne.

A Fővárosi Ítéltábla felperes indítványozó álláspontja szerint indokolási kötelezettségének nem tett eleget, amellyel **megsértette felperesnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében védett tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető jogát.**

A Ptk. 2: 46. § (1) bekezdése a magántitok védelmének kereteit meghatározza, a felperes indítványozó keresetlevele is tartalmazza. E szerint: „**A magántitok védelme kiterjed különösen a levéltitok, a hivatásbeli titok és az üzleti titok oltalmára.**”

A magántitok egyik formája a levéltitok, amelyet kétségtelenül a Ptk. nem határoz meg.

A Ptk. 2:46. § (2) bekezdése azonban összefoglalóan a magántitok megsértésének elkövetési magatartásait tartalmazza, miszerint „**A magántitok megsértését jelenti különösen a magántitok jogosulatlan megszerzése és felhasználása, a nyilvánosságra hozatala vagy illetéktelen személlyel való közlése.**”

A felperes indítványozónak az alperes által írt levelének [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] való továbbításával ez az illetéktelen személlyel való közlés megvalósult.

Ezeket a törvényi rendelkezéseket azonban az I-II. fokú bíróság nem alkalmazta, holott ez kötelező lett volna, amely alapján a bíróságok mulasztása sérti a felperes indítványozónak a tisztességes bírósági eljáráshoz és a magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez való jogát.

Indítványozó úgy véli, hogy a magántitok oltalmát mindenki köteles tiszteletben tartani. A magántitok tekintetében is indítványozó úgy véli, hogy érvényesülnie kell az információs önrendelkezésnek. Harmadik személlyel nem ismertethető meg olyan levél tartalma szándékosan, hogy egy magánszemélytől egy önkormányzati hivatal milyen adatokat igényel, közérdekű adatként.

Felperes indítványozó az ilyen – a felperes közpénzekből való részesülésének, pénzügyi bevételeivel kapcsolatos adatokra vonatkozó alperesi adatigénylés kérését - felperes indítványozó magántitkának tekinti, így nem tartozik harmadik személyre.

A jogerős ítélet így sérti a felperes magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez való alapvető jogát.

c) Az ügyel kapcsolatban alkotmányossági kérdésként merül fel, hogy sérti-e a bíróság időszerű eljárását is magában foglaló tisztességes tárgyaláshoz való jogot az, hogy **a soron kívüli ügyben** a 2016. szeptember 15-ei alperesi levéllel **2016. október 3-án elkövetett jogsértéshez képest, a 2016. november 16-án előterjesztett kereset tekintetében csak 2017. szeptember 7-én született első fokú ítélet, majd 2018. február 1-jén jogerős részítélet.**

Az Infotv. 22. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a bíróság - a személyes adatokkal kapcsolatban az érintett jogainak megsértése esetén - soron kívül jár el.

A soron kívüli ügy fogalmát törvény nem határozza meg. A bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet a 33.-34-34/A és 34/b.§-ai tartalmazzak rendelkezést. E tekintettel a jogszabály alapján elrendelt soronkívülségre az IM rendelet 33/A. §-a az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

BÜSZ 33/A.§ (1) A soronkívülség az ügynek a rendes ügymenetből történő kivételét jelenti. A soron kívül intézendő ügyben – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – minden intézkedést haladéktalanul kell megtenni.

(2) A jogszabály rendelkezésén, illetőleg az OBT határozatán alapuló soron kívüli ügyintézés a bírósági eljárás egész tartamára irányadó. A bíróság elnöke által elrendelt soron kívüli ügyintézés az adott bíróság előtti eljárás tartamára vonatkozik azzal, hogy az eljárás jogerős befejezését megelőzően elrendelt soronkívülség a jogerőt követő eljárásra nem terjed ki.

(3) Az elnök által elrendelt soron kívüli ügyintézés teljesítését az elnök legalább háromhavonta ellenőrzi, és mulasztás esetén megteszi a szükséges intézkedést (pl. határidő tűzésével a következő szükséges intézkedés megtételére felhívás, figyelmeztetés, fegyelmi felelősségre vonás).

A mindennapi gyakorlat nyelvére lefordítva tehát a soron kívüli ügyben „a haladéktalan intézkedés” a Pp. 95.§ (1) bekezdésében és a Pp. 125.§ (1) bekezdésében foglalt 30 napos ügyintézési határidő akár 1 napra is lerövidülhet; valamint a Pp. 125. § (2) bekezdésében és a 142. § (2) bekezdésében foglalt 4 hónapos határidőt a tárgyalási határnap kitűzésénél sem kell a sorrendiséget betartani, hanem minél közelebbi időre a tárgyalást ki kell tűzni.

Az első fokú ítélet írásba foglalását pedig - a Pp. 219.§ (2) bekezdésében foglalt 15+8 napos írásba foglalási és kézbesítési időben - minél hamarabb el kell végezni, úgy szintén a II. fokú határozatnak a Pp. 254.§ (4) bekezdései szerinti határidőben történő írásba foglalásánál (30 nap) illetve az első fokú bíróság által történő kézbesítésénél (15 nap), illetve Pp. 230/A.§ (3) bekezdésén alapuló 8 napos jogerő tanúsítására megszabott határidőnél is.

Mindezeknek a határidőknek a betartását a tisztességes és időszerű eljárás értékelésénél figyelembe kell venni.

Felperes úgy véli, hogy a soron kívüli ügyeknek nincs a bírói intézkedések megtétele tekintetében mérhető ütemezési tartalma és külön megállapított, törvényen alapuló eljárási szabálya; így nem lehet a Pp. rendelkezései alapján különbséget tenni abban, hogy - különösen az átláthatóság és igazolhatóság tekintetében (azaz, hogy a soron kívüli ügyintézésre vonatkozó szabályok betartásra kerültek-e) – egy nem soron kívüli és egy soron kívüli ügy elintézésekor a bíróság milyen eljárási cselekményre és mikor van kötelezve.

Az eljárási szabályok ugyanis mindkét ügyben azonosak.

Mivel az ügyfél által összességében nem ismerhető meg és nem is látható át, hogy az adott bíró által intézett ügyek közül melyek a soron kívüli és melyek a nem soron kívüli ügyek, sok esetben érdemi különbséget az ügy soron „*kívüli minősítése*” nem jelent.

A felperes a 2016. november 16-án kelt keresetlevelét 2016. november 17-én adta postára.

A Fővárosi Törvényszék a 19. P. 25.285/2016/4. sorszámú, 2016. november 29. napján kelt végzésével a tárgyalást 2017. március 21-ére tűzte ki. Tehát már az első tárgyalás kitűzésénél a bíróság megsértette azt a törvényi rendelkezést, miszerint az ügy érkezéstől számított 4 hónapon belüli időtartamon belül kell a tárgyalást kitűzni! [Pp. 125. § (3) bekezdés].

A bíróság azonban ezt a végzést csak 2017. január 13. napján adta postára!

A bíróság tehát azt a határidőt is elmulasztotta, hogy 30 napon belül kellett volna döntenie a tárgyalás kitűzéséről. A tárgyalás kitűzésére vagy egyéb bírói intézkedés megtételére irányadó

30 napos határidőbe [Pp. 95. § (1) bekezdés és Pp. 125. § (1) bekezdés] ugyanis a postára adás ideje nem külön idő, hanem ezen bírósági ügyviteli intézkedés is beletartozik.

Megjegyzendő: a bíróság a per tárgyát „személyiségi jog megsértése” miatt indult pernek minősítette, amely nem soron kívüli ügy.

A felperes az idézést **2017. január 17-én vette át.**

Felperes a 2017. január 18-án kelt és január 20-án postára adott beadványában eljárás szabálytalansága miatti kifogást terjesztett elő, valamint a Pp. 151. § (1) bekezdése alapján kérte a tárgyalás elhalasztását. Kifogásolta, hogy a bíróság nem kézbesítette vissza a Pp. 125. § (1) és (2) bekezdése alapján a keresetlevelet; utalt arra, hogy a pernek egyenlőre nem tárgya a „személyiségi jog megsértése miatti kereset”.

A Fővárosi Törvényszék a 19. P. 25.285/2016/7. sorszámú, 2017. január 30-án kelt végzésével a per tárgyát „személyes adatok kezelésének megsértése” szövegrészre javította ki.

Az első fokú bíróság a 2017. március 21-ei tárgyalást a 2017. február 27-én kelt 19. P. 25.285/2016/11. sorszámú végzésével **hivatalból beállította, új határnapként 2017. május 23. napját tűzte ki.** A végzéssel kézbesítette felperes részére az alperes ellenkérelmét.

Az első fokú bíróság a 2017. március 31-én kelt 19. P. 25.285/2016/12. sz. végzésével a 2017. május 23-ára kitűzött tárgyalást beállította, és új határnapul **2017. június 29. napját tűzte ki.**

Az ügyben az első fokú bíróság az első tárgyalást 2017. június 29-én tartotta meg, amelyet 2017. szeptember 7-re halasztott el.

A 2017. szeptember 7-ei tárgyaláson felperes nem tudott megjelenni, így kérte a tárgyalás távollétében való megtartását, és a csatolt - okiratszerkesztésre vonatkozó - ügyvédi megbízási szerződés szerint 33.020,- Ft első fokú perköltség megállapítását.

Az első fokú bíróság az ítéletét a **2017. szeptember 7-ei tárgyaláson hirdette ki.**

Az első fokú ítéletet az ítélet szerint a bíró 2017. szeptember 15-én „*diktálta le*”, azonban annak postára adására **csak 2017. október 26-án került sor.**

Az általános szabályok szerint is az első fokú bíróság az írásba foglalást és az első fokú ítélet kézbesítését – a Pp. 219. § (2) bekezdés megsértésével – késedelmesen végezte el.

Az első fokú ítéletet a felperes 2017. november 6-án vette át. Felperes a fellebbezését a 2017. november 20-án kelt és november 21-én postára adott iratában terjesztette elő. A Fővárosi Ítéltábla a 2017. december 15. napján kelt és december 19. napján postára adott 2. Pf. 21.423/2017/2. végzésével tűzte ki a **2018. február 1-jei** fellebbezési tárgyalást, és a meghozott döntés is **2018. március 1-jén** a Törvényszékhez visszaérkezett. A II. fokú bíróság tehát az időszerűség tekintetében nem sértett törvényi rendelkezést.

Ugyanakkor az első fokú bíróság a hozzá 2018. március 1-jén megérkezett részítéletet a **2018. április 25-én** kelt 19. P. 21.515/2018/3. végzéssel kézbesítette felperes indítványozó részére, amelynek postára adására azonban csak **2018. május 2-án** került sor, és a megismételt eljárás tárgyalásának kitűzésére **2018. szeptember 11-re** került sor.

Az első fokú bíróság tehát a II. fokú határozat kézbesítésére vonatkozó Pp. 254. § (4) bekezdésében foglalt szabályokat megsértve járt el, mert a II. fokú bíróság részítéletét **2018. március 16-ig** nem adta postára.

Ezekből az adatokból is megállapítható, hogy az első fokú bíróság késlekedett a tárgyalás kitűzésével, mert a 30 napos határidőt túllépte; valamint a tárgyalást ismét **4 hónapon túli időre tűzte ki**.

Mindezekre tekintettel indítványozó kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg a soron kívüli ügyben a tisztességes és időszerű tárgyaláshoz való - XXVIII. cikk (1) bekezdésében védett - alapvető jog megsértését.

Indítványozó erre tekintettel továbbá kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság **határozzon meg alkotmányos követelményt arra, hogy a soron kívüli ügy elintézése a tisztességes, pártatlan és időszerű bírósági tárgyaláshoz való jog tekintetében milyen követelmények betartását követeli meg a bíróságoktól.**

21) A jogerős ítélet megsértette Indítványozónak az Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát.

Az emberi méltóság alapvető jellegzetessége – a méltóság sérthetetlenségre tekintettel - hogy az állam és szervei az emberre vonatkozó törvényeket tartásuk be!

Az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése ezt az állam (illetve szervei) kötelezettségévé is teszi. Az államnak azonban nemcsak az alapvető jogok védelme a kötelezettsége, hanem az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése alapján valamennyi jogszabály betartása (is) kötelező.

A bíróság esetében az Alaptörvény 26. § (1) bekezdése külön és kifejezetten rendelkezik arról, hogy a bírák függetlenek és a törvénynek vannak alárendelve (azaz más befolyásolás, meggyőződés, vélemény a bíró számára az ítélkezését nem szolgálhatja); továbbá az Alaptörvény 28.§-a a bíróságok számára kifejezetten kinyilvánítja, miszerint *A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.* Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Az eljárt bíróságok (az első fokú bíróság és a kereset elutasítását a magántitok megsértése tekintetében jogerős ítéletet hozó Fővárosi Ítélőtábla) megsértették ezt a szabályt, amikor a felperesre vonatkozó, alperes által elkövetett szándékos jogsértés megállapításával és jogkövetkezményeinek alkalmazásával – az Alaptörvényben foglaltaknak - nem szereztek – más jogalkalmazó számára is példát mutató – ítéleti döntéssel érvényt.

Tisztelt Alkotmánybíróság több döntésében rámutatott a bíróságok működésével kapcsolatos főbb alkotmányos elv mikénti érvényesülésére: a bírói függetlenség szervezeti garanciáival szembeni követelményekre, a megalkotott jogi norma kötelező figyelembe vételének követelményére. Indítványozó ezeket kéri ezen indítvány elbírálásánál is Alkotmánybíróság által figyelembe venni.

A jelen ügyben is tapasztalható, hogy az első fokú bíróság által át nem gondolt, a bíróság által megállapított helytelen tényállás során alkalmazott, az adott jogszabály céljával és rendeltetésével nem komform (stb) jogalkalmazás **önkényes jogalkalmazás, mert a kötelező jogi norma kötelező alkalmazását a bíróság figyelmen kívül hagyta.**

Felperes indítványozó úgy véli, hogy a bíróságok ítélkezési tevékenységének alkotmányossági kontrolljának mellőzése az Alkotmánybíróság részéről nem történhet meg arra hivatkozással, hogy az Alkotmánybíróság nem „szuperbíróság” és nem mintegy „negyedik bírósági” fórumként működik.

Felperes indítványozó úgy véli, hogy a „törvénytelen jogalkalmazás” kiküszöbölése is az Alkotmánybíróság Alaptörvény-védelmi feladata. Indítványozó vélekedése szerint törvénytelen a jogalkalmazás pedig abban az esetben, ha a bíróság olyan jogszabályt alkalmazott az ügyben, amely az adott tényállás tekintetében nem volt releváns, vagy pedig elmulasztott alkalmazni olyan jogszabályt, amelyet alkalmaznia kellett volna.

A bíróság nem segítheti – a bíróság előtti igényérvényesítéshez való alapjog biztosítása, az emberi méltóság védelme és a tisztességes tárgyaláshoz való alapvető jog biztosítása érdekében – az egyébként önkormányzati költségvetési és közigazgatási szervnek minősülő alperest, hogy a törvény megsértésével okozott következményekért ne feleljen, és az Alaptörvény-ellen jogsértés esetén az alapvető jogok biztosítása – a tisztességes tárgyaláshoz való jog – mellőzésre kerüljön.

Az eljáró bíróságok jogerős ítélete azt sugallja, hogy az emberi méltóság védelme nem biztosított az Alaptörvény II. cikkében foglaltak alapján, mivel megfelelő, méltányos elégtételt a bíróságok nem biztosítottak a sérelmet szenvedett felperesi indítványozó fél számára a magántitok megsértésére tekintettel.

22) A jogerős ítélet sérti a felperesnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt pártatlan, tisztességes és időszerű tárgyaláshoz való jogát.

Az Alaptörvény e rendelkezésének megsértése a jogerős ítélet vonatkozásában az alábbi körülmények alapján áll fenn:

a) Az első fokú bíróság és a törvényszék nem alkalmazta és nem vette figyelembe a magántitok védelmére vonatkozó törvényi rendelkezéseket a felperes keresetének helyt adással történő elbírálásához. Ezzel megsértette az Alaptörvény R) cikk, a 26. cikk (1) bekezdésének és a 28. cikk és XXVIII. cikk (1) bekezdésének rendelkezését. Mindezeknek a körülményeknek nyilvánvaló figyelmen kívül hagyása és a jogszabályi rendelkezés ellenére történő jogalkalmazással az alapjog érvényesítése iránti kereset elutasítása sérti a tisztességes eljárás követelményét.

b) Az időszerű eljáráshoz való jog a tisztessége bírósági eljáráshoz való alapjog lényeges összetevője.

Felperes indítványozó úgy véli, hogy az első fokú bíróság az eljárásával megsértette a perben az időszerű eljáráshoz való alapvető jogot.

Az alperesi közigazgatási szerv által elkövetett 2016. szeptember 15-ei levéllel elkövetett jogsértés a 2016. november 16-án kelt keresetlevélre tekintettel csak 2018. február 1-jén került részben orvoslásra, és a jogsértés kapcsán a felperes indítványozó nem kapott végleges és kellő súlyú elégtételt.

23) A felperes Indítványozó úgy véli, hogy az eljáró bíróságok ítéletei sértik az Alaptörvényben foglalt XIII. cikkben foglalt tulajdonjog védelméhez és tulajdonhoz való jogát azon okból, hogy a perben eljáró bíróságok nem ítélték meg a felperes által a perbeni okiratok szerkesztéséhez igénybe vett [REDACTED] költségeit.

A felperes által csatolt ügyvédi megbízási szerződés alapján felperes az 5. sz. iratában perköltség iránti igényét 25.400,- Ft ügyvédi munkadíjban és 7.620,- Ft készkiadásban jelölte meg, összesen **33.020,- Ft összegben.**

Az ügyvédi megbízási szerződés az okirat szerkesztésre terjedt ki, a perbeli képviselőre nem.

Felperes indítványozó szerint a Fővárosi Ítéltábla tévesen, Alaptörvény-ellenesen rekesztette ki a [REDACTED] és felperes között létrejött ügyvédi megbízási szerződés figyelembe vételét – a hatályon kívül helyezésre tekintettel megállapított - fellebbezési perköltség megállapítása tárgyában hozott döntése során. Emellett nem döntött a megváltoztatással érintett – a felperes pernyertességére tekintettel – az első fokú ítéleti döntés első és másodfokú perköltségéről.

Nem fogadható el e tekintetben a II. fokú bíróság indokolási érvelése [2. Pf. 21.423/2017/5/II. ítélet 7. oldal], hogy a megbízási szerződést azért nem vette figyelembe, mert azt is felperes, mint jogi képviselő írta alá. A Pp. 75.§ (3) bekezdését ugyanis nem lehetett volna alkalmazni, mivel a fél személyesen járt el, azonban a beadványokat az Ügyvédi Iroda készítette el és jegyezte ellen. A Pp. 75.§ (3) bekezdése és a PK 152. sz. kollégiumi állásfoglalás az egyéni ügyvédekre vonatkozik, és nem [REDACTED] eljárására. Megjegyzendő: A PK 152. sz. kollégiumi állásfoglalás meghozatalának idején, még - indítványozó ismerete szerint - Ügyvédi Iroda nem működött.

Az ügyvédi iroda, mint jogi személy és a megbízó között jön létre - az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Üt.) 74.§ (1) bekezdése alapján - a megbízási jogviszony, és az Ügyvédi Iroda szerzi meg ebben az esetben a megbízási díjat a felmerülő megbízásnál.

Az ügyvédi iroda által végzett okirat-szerkesztési tevékenységgel kapcsolatban a félnél felmerült költségeket tehát a PK. 152. kollégiumi állásfoglalás nem tolhatja át a „magánszférába”, és nem azonosíthatja az ügyvédnek a saját ügyében, mint természetes személynek a megjelenésével felmerült keresetkieséssel.

A jelen ügyben ugyanis ezek a költségek elváltak. [REDACTED] mint felperes a 2017. június 29-én tartott tárgyaláson jelent meg. A 15. sz. jkv. sem felperes jogi képviselőjeként jelölte meg - helyesen - [REDACTED]. A felperes indítványozó a 19. P. 25.285/2016. sz. perben előterjesztett 5. sz. iratában sem képviseleti költségként jelölte meg a 33.020,- Ft költségigényét.

E tekintetben azonban indítványozó kiemeli: a perben nem a [REDACTED] által ellátott jogi képviseleti tevékenységről [Üt. 5. § (1) bekezdés a) pontja] van szó, hanem az ügyvédi irodának a perbeni felhasználásra készített okiratainak elkészítésével [Üt. 5.§ (1) bekezdés d) pontja] kapcsolatos ügyvédi feladatok teljesítéséről, illetve költség megtérítéséről. Azaz mindez nem a perbeli jogi képviseleti költségként, hanem szolgáltatás-vásárlással felmerült készkiadásként merül fel a perben.

Nincs olyan tiltó jogszabály, hogy az ún. „egyszemélyes ügyvédi iroda” nem létesíthet ügyvédi megbízást azon személlyel, aki egyben az ügyvédi iroda tagja. Ez olyan nonszensz követelmény lenne, mint hogy egy személyes Kft, Zrt. gazdasági társasággal nem léphet jogviszonyba a társaság egyetlen tulajdonosa: mert ebben az esetben az adott szerződést mindkét oldalon ugyanannak a természetes személynek kellene aláírnia.

A Fővárosi Ítéltábla így az által elbírált, megváltoztatással érintett első fokú ítéleti rendelkezésre tekintettel az I-II. fokú perköltségről a pernyertes felperes javára döntenie kellett volna, és a megváltoztatásra tekintettel - az irányadó jogszabályok alkalmazásával – az alperest marasztalni kellett volna az első és másodfokú perköltségben.

A II. fokú bíróság a megváltoztató rendelkezéssel összefüggő első fokú perköltségről, valamint a II. fokú perköltségről sem hozott döntést, holott a 4/2009. (XII.14.) PK vélemény I/2. pontja szerint ez kötelező lett volna. Ennek elmaradása sérti a felperes indítványozó tulajdonhoz való jogát.

V. Jogorvoslati jog kimerítése, nyilatkozat egyéb eljárásról

23) Az indítványozó a jogorvoslati jogot a bírósági eljárásban kimerítette [Abtv. 27.§ b) pontja].

Budapest, 2018. június 4.

gyvédi

- Fővárosi Törvényszék 19. P. 25.285/2016/20. sorszámu 2017. szeptember 7-en kelt ítélete (I/2.)
- Fővárosi Ítéltábla 2. Pf. 21.423/2017/5-II. sorszámu, 2018. február 1-jén jogerős részítése (I/3.)